

Voorwoord van de voorzitter

Beste hoeders van het mobiele erfgoed,

Het is een mooie taak, erfgoed behoudsorganisatie zijn. Want geloof het of niet, dat zijn we. En 'we' dat bent u dus! Dat is even wennen, want 'we' dachten gewoon een mooie hobby te hebben en al dat 'gepoetst en ongepoetst oud ijzer' (favoriete uitdrukking van ons gewaardeerde oud-bestuurslid Jan Ostermeijer) voor ons eigen plezier te koesteren en te behouden voor de toekomst. En, ook dat is natuurlijk waar. Tegelijk is het van groot belang dat Mobiel Erfgoed niet alleen – in Nederland als eerste land ter wereld – wettelijk erkend is als Cultureel Erfgoed, maar dat ook de buitenwereld, het publiek en de beleidsmakers steeds meer gaan herkennen dat we gezamenlijk iets heel waardevols in stand aan het houden zijn. En dat het daarom ook heel logisch is dat dat Mobiel Erfgoed mobiel moet kunnen blijven, zonder onwerkbare beperkingen en in zijn originele staat. (dus niet 'geëlectrocuteerd'!)

Het moment dat de Erfgoedwet in 2016 vastgesteld werd, was voor ons een hoogtepunt en de bekroning van een forse inspanning. Tot mijn grote vreugde zie je dat dat beeld ook begint door te dringen. Voorbeeld. Toen vorig jaar in het nieuws kwam dat er uit de CBS-cijfers bleek dat het aantal oldtimers groeide hield ik mijn hart vast, daar gaan we weer, dat zullen wel weer verhalen in de media worden over 'belastingontduikende milieucriminelen'. Maar nee! Alle reportages en artikelen die ik zelf gezien heb hadden een positieve insteek, over hoe mooi en waardevol, wat een warme gevoelens omdat opa er ook zo een had, de bijzondere vormgeving, eigen karakter, dat Nederlanders enorm van oldtimers houden.

Ook op ander gebied valt het kwartje dat we liefdevolle erfgoed hoeders zijn. In bijvoorbeeld de Mobiliteitsalliantie snapt men – ook de partijen die zeker niet als pro-auto bekend staan – dat wij met onze oldtimers geen 'vervoersprestatie' leveren, dat wil zeggen dat een kilometer per oldtimer niet te vervangen is door diezelfde kilometer met openbaar vervoer. Dat we geen deel uitmaken van het congestieprobleem en dat we dus ook nooit deel kunnen zijn van de oplossing in de zin van alternatief vervoer of betalen per kilometer.

Missie geslaagd, zou je denken

Vanuit de FEHAC zijn we volop bezig de Erfgoed gedachte te vertalen naar diverse beleidsmakers en -terreinen. Het verder en sneller opbouwen van het Nationaal Register Mobiel Erfgoed (NRME) speelt daar een grote rol in. Het herkenbaar en identificeerbaar maken van Mobiel Erfgoed wordt belangrijker. U zult daar de komende tijd nog meer over horen. En ook u hebt met uw club en achterban een belangrijke rol. We hebben het er eerder over gehad, en zullen dat nog veel vaker doen. We zijn met z'n allen gewend onze hobby in eigen kring te beleven. Prima. Daarnaast is, het van belang onze mooie rijdende collectie veel meer en bewuster aan het publiek te tonen. Welke rol gaat u daar zelf in spelen met uw club?

Goed, het Mobiel Erfgoed is dus 'geland'

Tegelijkertijd leven we in zeer turbulente 'groene' tijden. Waarin politici, NGO's, opiniemakers en media over elkaar heen buitelen met de meest vergaande plannen. Een soort wedstrijdje. In dat maatschappelijke krachtenveld is het allerm minst vanzelfsprekend dat we de komende decennia nog kunnen blijven rijden. En toch willen we dat.

In dat kader is de keus van belang die we een paar jaar geleden gemaakt hebben, om niet te proberen te 'remmen' of 'neen' te zeggen – soms best lastig als je de discussie uit de bocht ziet vliegen – maar vooral in te steken op wat we wél willen. Dus, 'terwijl men wil dat de wereld vergroent, willen wij toch blijven rijden, hoe doen we dat'. Er zijn 'gelovigen' en 'klimaatontkenners', maar eigenlijk maakt het niet uit wie er gelijk heeft. De maatschappelijke trend is een gegeven en niemand is tegen schone lucht of zorgvuldig beheren van de planeet, ook wij niet. Dus hoe gaan we daar mee om?

Ten eerste; we hebben de afgelopen jaren heel veel contacten met beleidsmakers opgebouwd, ambtelijke en politieke. Daarom zijn we in beeld en mede als gevolg daarvan is er gelukkig bij de overheid toch wel meer realiteitszin dan je soms uit de media zou opmaken. Men weet best dat de groene revolutie niet in drie jaar klaar is, dat er in 2030 maximaal 25% elektrisch zal rondrijden en idem weet men heel goed dat een substantieel deel van het wagenpark niet geschikt (te maken) is voor biobrandstof. Geen paniek dus, voorlopig.

Ten tweede; we kunnen zelf actie nemen en ons steentje bijdragen. Daarom hebben we een proactieve Commissie Duurzaamheid, die goed op gang aan het komen is en nog héél veel werk voor de boeg heeft. Zo zitten we samen met onze partners middenin de ontwikkeling van alternatieve brandstoffen die wel geschikt zijn voor oldtimers. Voor alle soorten oldtimers wel te verstaan: bromfietsen, benzine en diesel (vracht)auto's. Het begin is er met GTL voor diesels en alkylaar brandstof ook voor 2-takten. Voor de toekomst lijken er mooie kansen te zijn voor volledig hernieuwbare E-fuels. Simpel gezegd te maken uit groene stroom, water en uit de lucht afgevangen CO₂. Wat wil een mens nog meer!? Zelfs de groenste mensen zou er blij van moeten worden. De techniek bestaat al, nu alleen nog even opschalen.

Als u al op één van de FEHAC Academy of Thema bijeenkomsten bent geweest, dan weet u het bovenstaande misschien al. Indien niet; hou onze vele nieuwsbrieven in de gaten. En zorg dat uw leden ze ook ontvangen!

Het is van belang dat u en uw leden goed geïnformeerd zijn en blijven. De FEHAC, dat zijn we met z'n allen. Al met al zie ik onze toekomst heel zonnig en mobiel in. Wij gaan met zijn allen vrolijk door en de FEHAC is uw nederige maar zéér vlijtige dienaar.

Bert de Boer